

DE CALA MONTGÓ AL CASTELL DEL MONTGRÍ

Baix Empordà

pel GR 92 i les cales Ferriol i Pedrosa

Distància	19,4 Km
Desnivell acumulat	+1008 -961 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	29 d'abril de 2009
Cartografia	Ed. Piolet. 2 L'Escala-Pals (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=411469

Itinerari fàcil i agraït que segueix l'etapa 6 del GR 92 (L'Escala-Torroella de Montgrí) amb una petita variant en la que com a molt hi haurem de dedicar una hora i mitja. A canvi visitarem un parell de cales que valen molt la pena: Cala Ferriol i Cala Pedrosa.

Tot i el desnivell i la llargària, el camí és fàcil de fer, amb pendents que no passen de moderats. Solament cal tenir cura als punts on el sender passa proper al penya segat (sobretot al començament). Transita per corriols, però també per força trams de pista. És ben senyalitzat (senyals blancs i vermells del GR) però hi concorren altres corriols i pistes que poden despistar el caminant. Tot i que hi ha rètols a totes les cruïlles amb direccions, horaris estimats i rutes properes.

Si el temps acompanya, no oblideu de posar a la motxilla el banyador: serà un plaer afegit remullar-nos en alguna de les cales.

Una ruta d'aquelles que deixen un grat record i ganes de repetir-la. A la imatge Cala Montgó.

Accés. Per accedir-hi a Cala Montgó podem prendre la GI-632 en direcció a L'Escala i deixar-nos guiar pels nombrosos rètols que hi menen. Després de passar quilòmetres entre urbanitzacions (actualment la cala te poc a veure amb el «racó del més bell encís», el paratge idíl·lic que canta l'havanera d'en Ramon Carreras) arribem a Cala Montgó i cerquem l'aparcament que hi ha a la banda de garbí (SO).

Cala Montgó

El GR passa arran de platja. (Rètol indicador que dona 4h 45' per Torroella). Ens enfilem per una pista que aviat esdevé corriol, entre la pineda, molt propers al penya segat. Davallem a una caleta tot salvant una torrentera i ens enfilem de nou, separant-nos de la línia de costa. A mà esquerra restes d'una fortificació costanera. El camí ens torna a acostar al penya-segat on podem albirar els espectaculars espadats de Punta Ventosa, a la que accedim en poca estona.

Punta Ventosa (89m).

Rètol indicador (4h 13' per Torroella). En aquest punt hi hagué instal·lada una bateria de costa. Encara en resten els fossats dels canons i altres elements de fortificació. El paratge, al cap de munt del penya-segat, és de gran bellesa, malgrat els elements bèl·lics. La vista sobre el Golf de Roses i el Cap de Creus mereix dedicar-hi bona estona.

Seguim una pista de servei de la bateria de costa que marxa planera per una llarga recta, en direcció a garbí (SO) i després gira 90° vers xaloc. Poc abans del gir, l'abandonem per l'esquerra per un camí carreter, pedregós, ben fressat i senyalitzat i que també marxa paral·lelament en aquella direcció, també planer i recte. Retrobem la pista que seguim a l'esquerra i ben aviat passem per entremig de les instal·lacions, en estat ruïnós, d'una antiga base militar.

Continuem per una camí carreter en direcció a xaloc (SE). Tot de dret sense cap giravolt durant bona estona. Després gira a migdia i al cap de poc, en una cruïlla, trobem un rètol indicador. Dona 3h 27' per Torroella. Seguim el camí carreter per l'esquerra que va virant de nou a xaloc.

Bona estona més enllà trobem una altra cruïlla amb el rètol indicador corresponent (1). Vers migdia continua el GR pel camí carreter que, en 3 hores, ens hauria de menar a Torroella. A l'esquerra vers sol ixent en segueix un altre cap a les cales. Prenem aquest darrer i aviat abastem un altre trencall. Per la dreta marxa un corriol cap a Cala Pedrosa i, per l'esquerra segueix el camí carreter cap a Cala Ferriol. Senyals de SL en ambdues direccions. Prenem aquesta darrera que aviat gira a nord i va esdevenint un corriol pedregós que, amb algunes llaçades va perdent alçària entre la pineda per abastar una torrentera i arribar a Cala Ferriol

Cala Ferriol

Refem el camí en pujada i, a la cruïlla, i prenem el corriol a Cala Pedrosa que baixa vers xaloc. Quan s'apropa al penya segat, tenim una bonica vista de la Roca Foradada al Golf de la Morisca. Poc després abastem Cala Pedrosa.

Cala Pedrosa

En sortim pel fons d'una torrentera, guiats pels senyals d'un SL. Després ens enfilem fins a una nova cruïlla on hi ha el seu corresponent rètol indicador (43' per l'Estartit). Prenem una pista en direcció a garbí (SE) que ens deixa (rètol indicador) en una altra d'enquitranada que prenem a mà dreta, vers mestral (NO). Després gira a ponent i retrobem al GR. Seguim breument la pista i en una nova cruïlla prenem el ramal de la dreta. Aviat l'abandonem per un camí carreter que surt per l'esquerra, vers ponent. (2)

Reprenem doncs el camí de nou pel GR, que passa trams de pista i altres de corriol. Els senyals ens ajuden en tot moment a prendre la direcció correcta en les diverses cruïlles que anirem trobant. Marxem vers ponent, amb algunes llaçades, fins que abastem la urbanització de la Torre Vella que deixem a l'esquerra. Passem per un tram pavimentat i a la bifurcació prenem el ramal de la dreta. Som al sector de les Dunes on a finals segle XIX, es va fixar amb vegetació la formació de dunes que acumulava la tramuntana en aquest coll. Nou rètol indicador que dona 55' pel castell i 1h 36' per Torroella.

Seguim per l'asfalt vers ponent i ben aviat arribem a l'àrea d'esbarjo del Coll de les Sorres. Deixem la pista asfaltada que baixa a l'esquerra i un altre que marxa vers el nord, per prendre un corriol que ho fa vers ponent. A partir d'aquí comencen els pendents més importants de tota la ruta.

El camí, ben fressat i costerut, segueix la línia de la carena, amb un petit replà a mitja costa que ens dona un respir, per tornar a enfilar-se ferm. Sota el rocam del cim, que sembla difícil de salvar, el camí es desvia de la carena vers la dreta, anant-lo a cercar per la banda nord. El pendent decreix. En un collet deixem un camí que marxa a mà dreta i tornem a enfilar-nos fins a una caseta de guaita forestal.

El Montplà (317 m)

Fa honor al seu nom i el cim és un gran planell. Som al punt més alt del recorregut. No veiem encara el castell, ens cal recórrer uns metres vers garbí per albirar-lo al turó veí, més baix.

Baixem al coll que separa els dos turons on deixem un corriol que s'ajunta per l'esquerra i que puja de Torroella. Tornem a enfilar-nos fort entre el rocam seguint els senyals del GR per cercar els millors passos i abastem el Castell Montgrí, encimbellat al turó (3).

Tant el turó del castell com el Montplà constitueixen excel·lents miradors de l'alt i el baix Empordà. I tot el cordal carener, des de la veïna Muntanya d'Ullà fins a Roca Maura, sobre l'Estartit, confegeixen un perfil singular anomenat popularment «El bisbe adormit» o «La dona adormida»

Davallem del castell per un camí que marxa vers mestral fent llaçades fins al Coll de la Creu, entre la Muntanya d'Ullà i el Castell, on gira a xaloc i va atansant-nos a Torroella de Montgrí on hi arribem per un camí carreter.

- (1) Entre les dues cruïlles, poc després de la primera, sembla que ha d'haver-hi un camí que baixa directament a la Cala Ferriol. Al mapa topogràfic hi figura i nosaltres ens va semblar veure'n el traç. Si és així estalvia força temps. Però ens vàrem saltar la cruïlla.
- (2) Tota aquesta zona la creuen força pistes i corriols que ens poden induir a fer marrada. Cal estar ben atents als rètols i al mapa.
- (3) El Castell de Montgrí va construir-se entre 1294 i 1301 amb motiu dels conflictes entre els Comtes d'Empúries, senyors de l'Alt Empordà i el Rosselló, i el Comte de Barcelona, Jaume II, que va ordenar-ne la construcció per controlar els moviments del rival. No va arribar a acabar-se mai i amb el temps perdé la seva importància estratègica, esdevenint un símbol. Josep Pla el batejà com el «boto de roda de l'Empordà».